Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ (трети състав)

20 юни 2012 година*

„Публична служба — Конкурс на общо основание — Решение на конкурсната комисия за недопускане до изпитите — Способи за защита — Съдебна жалба, подадена, без да се изчака решението по административната жалба — Допустимост — Специални условия за допускане на участие в конкурса — Необходим професионален опит“

По дело F-66/11

с предмет жалба, подадена на основание член 270 ДФЕС, приложим в областта на Договора за ЕОАЕ съгласно член 106а от него,

Alma Yael Cristina, с местожителство в Брюксел (Белгия), за която се явяват адв. S. Rodrigues, адв. A. Blot и адв. C. Bernard-Glanz,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана първоначално от г-жа B. Eggers и г-н P. Pecho, впоследствие от г-жа B. Eggers, в качеството на представители,

ответник,

СЪДЪТ НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА (трети състав),

състоящ се от: г-н S. Van Raepenbusch, председател, г-н R. Barents и г-н K. Bradley (докладчик), съдии,

секретар: г-жа X. Lopez Bancalari, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 29 февруари 2012 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение

1 На 12 юли 2011 г. г-жа Cristina подава настоящата жалба в секретариата на Съда на публичната служба, като с нея иска, от една страна, отмяната на решението на конкурсната комисия за конкурса на общо основание EPSO/AST/111/10 да не я допусне до изпитите по този конкурс и от друга страна, осъждането на Европейската комисия да поправи вредите, които тя е претърпяла в резултат на това решение.

Правна уредба

2 Член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) гласи:

„Всяко лице, за което се прилага настоящият правилник, може да отнесе до органа по назначаването жалба срещу всеки акт, който нарушава неговите интереси, бил той под формата на решение на органа по назначаването или неприемането от негова страна на мярка, предвидена от настоящия правилник. Срокът за подаване на жалбата е три месеца. […]“.

3 Член 91, параграф 2 от Правилника гласи следното:

„Жалбата пред Съда на Европейския съюз е допустима само ако:

— преди това е бил[а] подадена жалба до органа по назначаването по реда на член 90, параграф 2 в предвидения там срок, и

— въпросната жалба е била отхвърлена изрично или мълчаливо“.

4 Член 2 от приложение III към Правилника относно процедурата за провеждане на конкурси, посочена в член 29 от последния, гласи:

„Кандидатите попълват формуляр, определен за целта от органа по назначаването.

Може да се иска представянето на допълнителни документи и информация“.

5 На 17 ноември 2010 г. Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* обявление за конкурс на общо основание EPSO/AST/111/10 за съставянето на списък с резерви за назначения на асистенти със степен AST 1 в областта на секретарските услуги (ОВ C 312 A, стр. 1, наричано по-нататък „обявлението за конкурс“).

6 Част II от обявлението за конкурс, озаглавена „Естество на служебните задължения“, гласи следното:

„Естеството и равнището на служебните задължения включват изпълнението на следните задачи:

— организация и координация на събрания, включително съставянето на преписки и на работни документи,

— приемане, филтриране и обработка на телефонни обаждания, обработка на кореспонденция и съобщаване на обща информация на телефонните събеседници,

— управление на пощенски кутии [електронна поща] и на функционални пощенски кутии,

— управление на програми на ангажиментите, следене на графици, грижа за спазването на срокове,

— осигуряване на обща административна подкрепа, по-специално за деловодство (получаване, обработка, проследяване и класиране на документи и кореспонденция),

— подготовка и управление на командировки; управление на отсъствия,

— оформление и проверка на документи (страниране, форматиране, таблици),

— съставяне (на секретарско равнище) на проекти за служебни записки, писма, резюмета,

— други разнообразни административни секретарски дейности, свързани с работа по преписки и търсене на информация, изискващи по-специално използването на информационни технологии,

— в преводаческите служби: приемане, управление и обработка на заявките за превод, и по-специално, подготовка, обработка и финализиране на документи, основно с помощта на преводачески софтуер, захранване и актуализиране на памети за извършване на писмен превод, както и задачи по въвеждане на текст, страниране и форматиране.

[…]“.

7 В специалните условия за допускане до конкурса, определени в точка 2 от част III от обявлението за конкурс, що се отнася до дипломата, е посочено, че кандидатите трябва да имат или степен на висше образование, удостоверена с диплома, пряко свързана с естеството на служебните задължения (точка III.2.1, буква а), или степен на средно образование, удостоверена с диплома, даваща право на достъп до висше образование, както и последващ професионален опит, пряко свързан с естеството на служебните задължения с продължителност най-малко три години (точка III.2.1, буква б).

8 В част IV, точка 1 от обявлението за конкурс се посочва, че ще бъдат поканени да се явят на тестове за достъп само кандидатите, които при електронната регистрация са декларирали, че отговарят на общите и специалните условия по част III от обявлението за конкурс.

9 В част V, точка 1 от обявлението за конкурс се посочва, че до изпитите ще бъдат допуснати кандидатите, които не само са получили едни от най-добрите оценки и изисквания минимум на тестовете за достъп, а и според заявеното от тях при електронната регистрация отговарят на общите и специалните условия по част III от обявлението за конкурс.

10 В същата разпоредба се уточнява, че допускането до изпити ще бъде потвърдено при условието на по-късна проверка на удостоверителните документи, изпратени с досието на всеки кандидат.

11 В част VII, точка 2 от обявлението за конкурс се уточнява, че кандидатите, допуснати до изпити, ще бъдат поканени да представят пълно досие за кандидатстване (подписан електронен формуляр за кандидатстване и удостоверителни документи).

12 В обявлението за конкурса оградена и с удебелен шрифт е поместена и следната уводна бележка:

„Преди да кандидатствате, прочетете внимателно Наръчника [относно конкурсите на общо основание], публикуван в Официален вестник […] C 184 A от 8 юли 2010 г., както и на уебсайта на EPSO.

Наръчникът, който представлява неразделна част от обявлението за конкурса, ще ви помогне да се запознаете с правилата относно реда и условията за кандидатстване“.

13 Наръчникът относно конкурсите на общо основание в редакцията му в сила към момента на обстоятелствата (ОВ C 184 A, стр. 1, наричан по-нататък „наръчникът за кандидатите“) предвижда в точка 6.3, озаглавена „Начини за обжалване“:

„По време на всеки един от етапите на конкурсната процедура, ако считате, че отношението на EPSO или на конкурсната комисия е било неравнопоставено или че те са нарушили:

— разпоредбите, уреждащи конкурсната процедура, или

— разпоредбите от обявлението за конкурса,

и така са ви поставили в неблагоприятно за вас положение, можете да обжалвате по следните начини:

— подаване на административна жалба на основание член 90, параграф 2 от Правилника […],

по пощата или по куриерска служба на следния адрес:

Office européen de sélection du personnel (EPSO)

[…]

или чрез страницата за контакт от уебсайта на EPSO.

В полето „Относно“ на своето писмо посочете:

— номера на конкурса,

— своя номер на кандидат,

— текста „réclamation article 90, §2“, „complaint article 90 §2“, „Beschwerde Artikel 90, Absatz 2“ (по избор),

— съответния етап […] на конкурса.

Имайте предвид, че конкурсните комисии се ползват с широки правомощия за преценка.

Безполезно е да контестирате решението на изпитната комисия, която е напълно независима в преценката си и чиито решения не биха могли да бъдат изменени от директора на EPSO. Широките правомощия за преценка, с които разполагат конкурсните комисии, се подлагат на контрол само при очевидно нарушаване на правилата, от които се ръководи работата на комисиите. В такъв случай решението на конкурсната комисия може да бъде атакувано пряко пред съдилищата на Европейския съюз, без то предварително да е било обжалвано по член 90, параграф 2 от Правилника […].

— подаване на съдебна жалба на основание член 270 от [ДФЕС] и член 91 от Правилника […] до Съда на публичната служба на Европейския съюз:

Tribunal de la fonction publique de l’Union européenne

[…]

Имайте предвид, че жалбите, отнасящи се до грешка в оценката във връзка с общите критерии за допускане, които не са в рамките на правомощията на конкурсната комисия, могат да бъдат разглеждани от Съда на публичната служба само ако преди това е била подадена административна жалба по член 90, параграф 2 от Правилника […], съгласно реда, описан в тази точка.

За реда и условията за подаване на жалба посетете уебсайта на Съда на публичната служба на Европейския съюз […].

За тези два вида процедури сроковете, [предвидени в Правилника], започват да текат от момента на уведомяването за акта, нанасящ вреда".

Обстоятелства в основата на спора

14 На 18 ноември 2010 г. жалбоподателката кандидатства за конкурс на общо основание EPSO/AST/111/10 (наричан по-нататък „конкурса"), като попълва съответния електронен формуляр.

15 На 17 март 2011 г. EPSO уведомява жалбоподателката, че е издържала успешно тестовете за достъп.

16 Същевременно с писмо от 7 април 2011 г. EPSO съобщава на жалбоподателката, че на основата на прегледа на формуляра за кандидатстване конкурсната комисия е решила да не я допусне до изпитите, тъй като е преценила, че тя не отговаря на специалните условия за допускане на участие в конкурса.

17 Жалбоподателката оспорва изключването си от конкурса с две електронни писма, съответно от 7 и 8 април 2011 г.

18 EPSO отговаря на жалбоподателката с писмо от 6 юни 2011 г., като ѝ съобщава, че след преразглеждане на нейното досие конкурсната комисия потвърждава решението си да не я допусне до изпитите. Всъщност според конкурсната комисия дипломата, която притежава жалбоподателката, не се отнася до областта на конкурса и следователно жалбоподателката е трябвало да има най-малко три години професионален опит в пряка връзка с естеството на служебните задължения, свързани с длъжностите за заемане. Доколкото обаче във формуляра за регистрация тя не е посочила никакви подробности относно професионалния си опит като асистент, конкурсната комисия не е могла да приеме, че тя отговаря на условието за професионален опит.

19 С електронно писмо от 9 юни 2011 г. жалбоподателката отговаря на EPSO, че не намира никакъв полезен отговор в писмото от 6 юни 2011 г. и тъй като счита, че отговаря на всички изискуеми критерии, отправя искане да ѝ бъде разрешено да участва в изпитите за конкурса. Това електронно писмо остава без отговор.

20 На 11 юли 2011 г. жалбоподателката подава „като охранителна мярка" административна жалба на основание член 90, параграф 2 от Правилника срещу решението на конкурсната комисия да не я допусне до изпитите, а на следващия ден, 12 юли 2011 г., сезира Съда на публичната служба.

21 В съдебното заседание жалбоподателката информира Съда на публичната служба, че на 11 октомври 2011 г. Органът по назначаването (наричан по-нататък „ОН") е отхвърлил административната жалба и тя не е обжалвала това решение.

Искания на страните и производство

22 Жалбоподателката моли Съда на публичната служба:

1) като главно искане:

— да отмени приетото на 7 април 2011 г. решение, с което ѝ се отказва правото да участва в изпитите на конкурса,

— в резултат на това да постанови, че тя следва да бъде включена в процеса по наемане на работа, започнат с конкурса, като при нужда се организират нови изпити;

2) при условията на евентуалност, в случай че не бъде уважено главното искане, да осъди ответника да заплати обезщетение за имуществени вреди в размер, който според жалбоподателката следва да се определи по справедливост на 20 000 EUR, заедно със законната лихва за забава, считано от датата на постановяване на съдебното решение;

3) във всеки случай, да осъди ответника да заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер, който според жалбоподателката следва да се определи по справедливост на 20 000 EUR, заедно със законната лихва за забава, считано от датата на постановяване на съдебното решение;

4) да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

23 Комисията моли Съда на публичната служба:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателката да заплати съдебните разноски.

24 С писма на Секретариата от 21 октомври 2011 г. и от 30 януари 2012 г. Съдът на публичната служба приканва страните да се съобразят с процесуално-организационни действия. Страните изпълняват това искане на Съда на публичната служба в определения срок.

25 С определение на председателя на трети състав на Съда на публичната служба от 26 януари 2012 г. за целите на устното производство настоящото дело е съединено с дело Cristina/Комисия, заведено под номер F-83/11.

По предмета на спора и по допустимостта на втората част на главното искане

26 На първо място, макар и жалбоподателката да иска отмяна на първоначалното решение на конкурсната комисия, съобщено с писмо на EPSO от 7 април 2011 г., следва да се установи, като се има предвид постоянната съдебна практика, че само взетото след преразглеждане и съобщено от EPSO с писмо от 6 юни 2011 г. решение на конкурсната комисия да не я допусне до изпитите уврежда жалбоподателката (вж. по-специално Решение на Съда на публичната служба от 4 февруари 2010 г. по дело Wiame/Комисия, F-15/08, точка 20) и следователно е уместно да се приеме, че жалбоподателката насочва своите искания за отмяна срещу това последно решение (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

27 На второ място, Съдът на публичната служба установява, че втората част на главното искане по същество цели да се поиска от администрацията да включи жалбоподателката в процеса по наемане на работа, започнат с конкурса.

28 Същевременно, съгласно постоянната съдебна практика, в рамките на осъществявания от тях контрол за законосъобразност съдилищата на Съюза не разполагат с правомощие да дават задължителни указания на институциите или да ги заместват (Решение на Общия съд от 5 април 2005 г. по дело Christensen/Комисия, T-336/02, точка 17, Решение на Съда на публичната служба от 23 ноември 2010 г. по дело Bartha/Комисия, F-50/08, точка 50).

29 Следователно тази част от исканията следва да се отхвърли като недопустима.

По допустимостта на жалбата

Доводи на страните

30 Комисията признава изрично в писмената си защита, че „кандидатите в конкурс[и] имат правото да сезират [Съда на Съюза] без предварителна административна жалба, ако оспорват решение на [конкурсна] комисия“. Въпреки това тя счита, че настоящата съдебна жалба е явно недопустима, на основание че съгласно член 91, параграф 2 от Правилника преди това не е била подадена административна жалба, която да е била отхвърлена изрично или мълчаливо.

31 Комисията отбелязва, че макар и да е вярно, че кандидат може да сезира пряко съда относно решение на конкурсна комисия, все пак съгласно съдебната практика при подадена административна жалба в съответствие с член 91 от Правилника срокът за обжалване започва да тече от деня на уведомлението за решението, взето в отговор на тази жалба, а допустимостта на подадената след това съдебна жалба зависи от спазването от страна на заинтересуваното лице на всички процесуални изисквания, свързани с предварителната административна жалба.

32 Според Комисията сред тези процесуални изисквания е задължението на заинтересуваното лице да изчака приключването на досъдебната процедура, преди да подаде жалба по съдебен ред.

33 Поради това Комисията счита, че след като жалбоподателката е подала административна жалба срещу решението на конкурсната комисия да не я допусне до изпитите в конкурса, тя е трябвало да изчака отговора на ОН, преди да подаде настоящата съдебна жалба.

34 Накрая, Комисията твърди, че би било в разрез с принципа на правна сигурност и на принципа на добра администрация да се обяви за допустима съдебна жалба пред Съда на публичната служба срещу решение на конкурсна комисия, като същевременно се остави неприключена досъдебна процедура, която цели, наред с останалото, уреждане на спора по взаимно съгласие.

35 В хода на съдебното заседание в отговор на повдигнатото от Комисията възражение за липса на процесуална предпоставка жалбоподателката припомня, че в Решение от 20 юни 1990 г. по дело Burban/Парламент (T-133/89) Общият съд на Европейските общности е обявил за допустима жалба, която е била подадена при условия, които по същество са еднакви с тези по настоящото дело.

Съображения на Съда на публичната служба

36 Съгласно член 91, параграф 2 от Правилника жалбата пред Съда на Европейския съюз е допустима само ако преди това е била подадена административна жалба до ОН и въпросната жалба е била отхвърлена изрично или мълчаливо.

37 Според постоянната съдебна практика обаче процедурата по административна жалба е лишена от смисъл, когато твърденията за нарушение са насочени срещу решенията на конкурсна комисия, тъй като ОН не разполага със средства, за да ги измени (вж. Решение на Съда от

16 март 1978 г. по дело Ritter von Wüllerstorff und Urbair/Комисия, 7/77, точка 7, Решение на Съда от 14 юли 1983 г. по дело Detti/Съд, 144/82, точка 16 и Решение на Общия съд от 23 януари 2002 г. по дело Gonçalves/Парламент, T-386/00, точка 34). При тези условия правното средство за защита срещу решение на конкурсна комисия се състои нормално в сезиране на съда на Съюза без предварително обжалване по административен ред (наричано по-нататък „пряко сезиране“, вж. Решение по дело Bartha/Комисия, посочено по-горе, точка 25).

38 От това следва, че когато отстранен кандидат оспорва решение на конкурсна комисия, изобщо не е необходимо той да подава предварителна административна жалба срещу решението, което оспорва, още по-малко да подава подобна жалба „като охранителна мярка“, както прави жалбоподателката по настоящото дело.

39 Нито от Правилника, нито от съдебната практика обаче следва, че кандидат в конкурс, който въпреки това е сезирал ОН с административна жалба срещу решение на комисията по този конкурс, не може да сезира пряко съда, без да чака решението на ОН по административната жалба.

40 Обратно, съдът на Съюза вече изрично е приел, че когато кандидат в конкурс се обърне с административна жалба към ОН, такова действие, независимо от неговото правно значение, не може да доведе до лишаване на кандидата от неговото право да сезира пряко съда (Решение на Съда от 30 ноември 1978 г. по дело Salerno и др./Комисия, 4/78, 19/78 и 28/78, точка 10, Решение по дело Burban/Парламент, посочено по-горе, точка 17).

41 При това положение, когато кандидат в конкурс реши да сезира пряко Съда на публичната служба, последният трябва да определи дали жалбата е подадена в срок от три месеца и десет дни, считано от деня на уведомяването на жалбоподателя за решението с неблагоприятни за него последици (вж. Решение по дело Burban/Парламент, посочено по-горе, точка 18).

42 За сметка на това допустимостта на такава съдебна жалба пред съда не може да бъде подчинена на предвиденото в член 91 от Правилника условие за изчерпване на досъдебната процедура, тъй като това условие се прилага само за съдебните жалби, които задължително се предшестват от административна жалба. Предлаганото от Комисията решение би означавало прякото сезиране на съда да бъде подчинено на допълнително условие за допустимост, което всъщност се прилага само когато сезирането на съда трябва да бъде предшествано от административна жалба.

43 Това заключение не се оборва от точка 6.3 от наръчника за кандидатите, в която се посочва, че последните могат да оспорват решенията на конкурсната комисия по административен път и с подаване на съдебна жалба, без никъде да се уточнява, че подаването на административна жалба изключва прякото сезиране на съда.

44 Освен това Съдът на публичната служба установява, че този извод по никакъв начин не се опровергава от анализираната по-долу съдебна практика, на която Комисията се позовава в писмените си становища, нито от изложените в съдебното заседание доводи.

45 Наистина, вярно е, както отбелязва Комисията, че съгласно изобилната съдебна практика в областта на спорове във връзка с решения на конкурсни комисии, от една страна, когато жалбоподателят избере да се обърне предварително към администрацията с административна жалба, допустимостта на подадената впоследствие съдебна жалба зависи от спазването от страна на заинтересуваното лице на всички процесуални изисквания, свързани с предварителната административна жалба (Решение на Съда на публичната служба от 13 декември 2007 г. по дело Van Neyghem/Комисия, F-73/06, точка 37), и от друга страна, ако има подадена административна жалба срещу решение на конкурсна комисия, в съответствие с член 91 от Правилника срокът за обжалване започва да тече от деня на уведомлението за

решението, взето в отговор на тази жалба (Решение по дело Detti/Съд, посочено по-горе, точка 17, Решение на Общия съд от 27 юни 1991 г. по дело Valverde Mordt/Съд, T-156/89, точка 90, Решение на Общия съд от 16 септември 1998 г. по дело Jouhki/Комисия, T-215/97, точка 22, Решение на Общия съд от 31 май 2005 г. по дело Gibault/Комисия, T-294/03, точка 22, Определение на Общия съд от 25 ноември 2005 г. по дело Pérez-Díaz/Комисия, T-41/04, точка 32 и Решение на Общия съд от 8 юни 2006 г. по дело Pérez-Díaz/Комисия, T-156/03, точка 26, Решение на Съда на публичната служба от 12 март 2009 г. по дело Hambura/Парламент, F-4/08, точка 24 и Решение на Съда на публичната служба по дело Bartha/Комисия, посочено по-горе, точка 26).

46 Следва обаче да се установи, че всички тези решения с изключение на едно се отнасят до допустимостта на съдебна жалба, подадена след отхвърлянето на административна жалба и след изтичането на срока за пряко сезиране на съда. Следователно става въпрос за съдебна практика относно условие за допустимост, характерно за съдебните жалби, подадени в съответствие с предвидената в член 91, параграф 2 от Правилника процедура.

47 Колкото до посоченото по-горе Решение по дело Pérez-Díaz/Комисия Общият съд е установил, че административната жалба и съдебната жалба имат различни предмети. Всъщност с административната жалба се оспорва решението на Комисията да организира нов устен изпит след отмяната с Решение на Общия съд от 24 септември 2002 г. по дело Pérez-Díaz/Комисия (T-102/01) на решението на конкурсната комисията да изключи жалбоподателя от списъка на издържалите конкурса, докато съдебната жалба оспорва новото решение на конкурсната комисия да не включи жалбоподателя в списъка с издържалите конкурса след новия устен изпит. От това следва, че по това дело не е имало основание Общият съд да реши, че съдебна жалба за отмяна, подадена преди досъдебната административна процедура, открита срещу оспорвания акт, в случая решението на Комисията да организира нов устен изпит, да приключи с отхвърляне на административната жалба, е преждевременна, доколкото Общият съд само е констатирал, че съдебната жалба не може да се счита за предшествана от административна жалба (Решение по дело Pérez-Díaz/Комисия (T-156/03), посочено по-горе, точки 27 и 34).

48 Следователно, тъй като съдебната практика, припомнена в точки 45 и 47 от настоящото решение, се отнася до фактически и правни ситуации, които се отличават съществено от ситуацията в случая, тя не може да се счита за релевантна по настоящото дело.

49 Освен това Комисията твърди, че настоящата жалба трябва да се обяви за недопустима поради причини, свързани с правната сигурност и доброто правораздаване.

50 При все това, на първо място, спазването на изискванията за правна сигурност не би могло да обоснове прилагането към прякото сезиране на съда на условие за допустимост, което не е присъщо за него, тъй като в противен случай би се ограничило правото, с което разполагат отстранените кандидати, да сезират пряко съда относно решение на конкурсна комисия. Освен това се налага изводът, че когато кандидат в конкурс подава административна жалба преди прякото сезиране на съда, ако бъде взето благоприятно решение по административната жалба преди решението на Съда на публичната служба по съдебната жалба, жалбоподателят би изгубил своя правен интерес и следователно неговата съдебна жалба би останала без предмет. Обратно, ако решението е неблагоприятно за него, жалбоподателят във всички случаи би имал правото да получи решение на Съда на публичната служба, за да се разреши спорът му с администрацията.

51 Що се отнася до зачитането на принципа на добро правораздаване, Съдът на публичната служба счита, че най-добрият начин да зачете този принцип е да разгледа пряката жалба, подадена до него, без да взема предвид несигурността относно движението на административна жалба, с която не е сезиран.

52 Накрая, развитите от Комисията в съдебното заседание доводи в подкрепа на възражението за липса на процесуална предпоставка, изведено от преждевременния характер на настоящата съдебна жалба, също не могат да бъдат приети.

53 Всъщност, на първо място, Комисията твърди, че решението, взето по дело Burban/Парламент, посочено по-горе, вече не било актуално поради последващата съдебна практика. Както обаче Съдът на публичната служба пояснява в точки 45—48 от настоящото решение, посочената от Комисията съдебна практика не е релевантна в конкретния случай, тъй като се отнася до съдебни жалби, подадени след административна жалба, докато, тъкмо обратното, Решение по дело Salerno и др./Комисия, и Решение по дело Burban/Парламент, посочени по-горе, са постановени при фактически обстоятелства, по същество еднакви с тези по настоящото дело.

54 На второ място, Комисията посочва, че в дело Burban/Парламент, по което е постановено посоченото по-горе решение, жалбоподателят „в крайна сметка“ е избрал пътя на пряко сезиране на съда (Решение по дело Burban/Парламент, посочено по-горе, точка 18), докато в настоящото дело жалбоподателката искала да използва едновременно и двата способа за защита. Тези доводи не отчитат факта, че в случая жалбоподателката, също като жалбоподателите в делата, по които са постановени Решение по дело Salerno и др./Комисия, и Решение по дело Burban/Парламент, посочени по-горе, е избрала пътя на пряко сезиране на съда, което наистина е направено, без да се изчака решението на администрацията по нейната административна жалба, но в рамките на срока от три месеца и десет дни, считано от деня на уведомлението за решението на конкурсната комисия.

55 На трето място, за да разграничи настоящото дело от дело Burban/Парламент, по което е постановено посоченото по-горе решение, Комисията изтъква, че в конкретния случай при подаването на административната си жалба жалбоподателката е представлявана от адвокати. Такъв довод обаче не е релевантен, тъй като фактът, че жалбоподателката е подпомогната от адвокати при съставяне на административната си жалба, няма никакво отражение върху правото ѝ да сезира пряко Съда на публичната служба.

56 На четвърто място, Комисията твърди, че процедурите по набиране и подбор на персонал са претърпели съществено развитие в своята сложност, по-специално по отношение на възможностите на отстранен кандидат да се информира относно решенията на конкурсната комисия и евентуално да ги оспори. Комисията обаче не доказва релевантността на тези фактически констатации относно допустимостта на съдебна жалба, която във всички случаи е подадена след изчерпване на всички тези специални способи за защита, с които разполагат кандидатите в конкурси.

57 На пето и последно място, Комисията твърди както в писмените си становища, така и в съдебното заседание, че в голям брой случаи решението по административната жалба дава на отстранените кандидати „задоволителен“ отговор, което се доказвало от факта, че броят на съдебни жалби, с които е сезиран Съдът на публичната служба, е много по-малък от броя на разглежданите от Комисията административни жалби във връзка с решения на конкурсни комисии.

58 Впрочем Съдът на публичната служба установява, първо, че тези твърдения не са подкрепени от Комисията с никакви доказателства. Второ, дори и тези твърдения да бяха верни, Комисията се съгласява, че само в много редки случаи конкурсната комисия е принудена да промени първоначалната си позиция да не допусне кандидат до конкурса. Трето, наръчникът за кандидатите изрично посочва в точка 6.3 относно начините за обжалване, че е „[б]езполезно […] да контестирате решението на изпитната комисия, която е напълно независима в преценката си и чиито решения не биха могли да бъдат изменени от директора на EPSO“. Четвърто, дори и твърденията на Комисията да бяха доказани, те не биха могли да опровергаят постоянната съдебна практика, съгласно която предвидената в член 91 от Правилника

задължителна предварителна административна жалба се отнася само до актовете, които ОН евентуално може да измени, нито факта, че ОН не може да измени решението на конкурсна комисия. Пето, доводът на Комисията е противоречив, доколкото недопустимостта на съдебна жалба, подадена преди изтичането на срока за отговор на предхождаща я административна жалба, би имала за последица да разубеди отстранените кандидати да подават такива административни жалби, въпреки че според самата Комисия тези административни жалби биха могли да доведат до удовлетворение на отстранените кандидати, поне в някои случаи.

59 Следователно с оглед на всички гореизложени съображения е важно да се определи дали в конкретния случай прякото сезиране на Съда на публичната служба е извършено в срока от три месеца и десет дни, считано от деня на уведомяването на жалбоподателката за решението с неблагоприятни за нея последици (вж. Решение по дело Burban/Парламент, посочено по-горе, точка 17).

60 В това отношение от преписката следва, че обжалваното решение е получено от жалбоподателката на 6 юни 2011 г., а съдебната жалба е подадена на 12 юли същата година.

61 С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че съдебната жалба не е преждевременна.

По съществото на спора

По исканията за отмяна

62 В подкрепа на своите искания за отмяна на обжалваното решение жалбоподателката повдига две основания, изведени, съответно, от явна грешка в преценката на конкурсната комисия и от нарушаване на принципа на добра администрация и на задължението за полагане на грижа.

По първото основание, изведено от явна грешка в преценката на конкурсната комисия

– Доводи на страните

63 Жалбоподателката изтъква, че конкурсната комисия е допуснала явна грешка в преценката, като не е взела предвид посочените във формуляра за регистрация декларации относно нейните образование и професионален опит.

64 По-конкретно според жалбоподателката на основата на нейните декларации, посочени във формуляра за регистрация, конкурсната комисия е трябвало да ѝ поиска да представи удостоверителни документи както за образователната ѝ степен, така и за професионалната ѝ квалификация и да провери релевантността на нейната диплома или на професионалния ѝ опит по отношение на естеството на служебните задължения, посочени в обявлението за конкурса.

65 Комисията отговаря, че в рубрика „Професионален опит“ от формуляра за регистрация за конкурса жалбоподателката е посочила професионален опит от 2 месеца и 17 дни. Доколкото при преценяването на професионалния опит на жалбоподателката конкурсната комисия имала основания да вземе предвид само този период, без да има нужда да получи повече подробности от нея, тя приела, без да допуска явна грешка в преценката, че този професионален опит е недостатъчен за изпълняване на минималното условие за тригодишен опит.

66 Следователно според Комисията първото основание следва да се отхвърли като явно неоснователно.

– Съображения на Съда на публичната служба

67 От самото начало следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика конкурсната комисия носи отговорност за преценката във всеки отделен случай дали професионалният опит, на който се позовава всеки кандидат, съответства на нивото, което се изисква в обявлението за конкурса. В това отношение конкурсната комисия разполага с право на свободна преценка в рамките на разпоредбите от Правилника относно конкурсните процедури, що се отнася до оценката както на естеството и продължителността на предходния професионален опит на кандидатите, така и на по-тясната или по-отдалечената му връзка с изискванията на длъжността за заемане (Решение на Общия съд от 25 март 2004 г. по дело Petrich/Комисия, T-145/02, точка 37 и Решение на Общия съд от 31 януари 2006 г. по дело Giulietti/Комисия, T-293/03, точки 65 и 66).

68 Така в рамките на своя контрол за законосъобразност Съдът на публичната служба трябва да провери само дали упражняването на това право не е било опорочено от явна грешка (Решение на Общия съд от 21 ноември 2000 г. по дело Carrasco Benítez/Комисия, T-214/99, точка 71 и Решение на Съда на публичната служба от 1 юли 2010 г. по дело Časta/Комисия, F-40/09, точка 58).

69 Освен това съдебната практика е имала повод да уточни, че за да провери дали условията за допускане са изпълнени, конкурсната комисия може да взема предвид единствено данните, представени от кандидатите в документите им за кандидатстване, и удостоверителните документи, които следва да представят в подкрепа на тези документи (вж. Решение по дело Časta/Комисия, посочено по-горе, точка 67 и цитираната съдебна практика).

70 В обжалваното решение конкурсната комисия заключава, че след като дипломата по право и икономика на Европейския съюз, която жалбоподателката притежава, няма пряка връзка с областта на конкурса, тоест със секретарската дейност, тя в приложение на точка III.2.1, буква б) от обявлението за конкурс е трябвало да има професионален опит като секретар с продължителност най-малко три години. Тъй като обаче във формуляра за регистрация тя не е представила никакви подробности относно професионалния си опит освен периода от 2 месеца и 17 дни, конкурсната комисия счита, че условието за професионален опит не е изпълнено, и на това основание отказва да допусне жалбоподателката до участие в конкурса.

71 В съдебното заседание жалбоподателката уточнява, че не оспорва факта, че нейната диплома няма пряка връзка с естеството на служебните задължения, посочени в обявлението за конкурса, и че следователно е трябвало да изпълни специалните условия, предвидени в точка III.2.1, буква б) от обявлението за конкурса.

72 Жалбоподателката също така не оспорва, че в рубриката от формуляра за регистрация относно професионалния опит тя е посочила само заетост като асистент в Комисията в продължение на 2 месеца и 17 дни. В съдебното заседание обаче тя признава, че без съмнение е допуснала печатна грешка, като е посочила професионалния си опит в рубриката от формуляра за регистрация, посветена на мотивацията.

73 Всъщност в тази връзка Съдът на публичната служба установява, че в рубриката от формуляра за регистрация, посветена на мотивацията, жалбоподателката е заявила единствено че е работила като административен секретар в продължение на повече от десет години. В нейните документи за кандидатстване обаче не се съдържа никаква друга информация, въз основа на която конкурсната комисия би могла да провери обхвата и релевантността на този професионален опит по отношение на условията за допускане до конкурса.

74 От това следва, че с оглед на припомнената по-горе съдебна практика конкурсната комисия не може да бъде упрекната, че не е поканила жалбоподателката да представи допълнителни документи или че самата тя не е извършила допълнителни проучвания във връзка с тази информация, която не се основава на никакви проверими обстоятелства, относно професионалния опит на жалбоподателката (вж. Решение по дело Carrasco Benítez/Комисия, посочено по-горе, точки 77 и 78).

75 Следователно конкурсната комисия не е допуснала явна грешка, като е приела, на основата на представените от жалбоподателката обстоятелства в нейните документи за кандидатстване, че условието във връзка с професионалния опит не е спазено.

76 Следователно първото основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По второто основание, изведено от нарушение на принципа на добра администрация и на задължението за полагане на грижа

– Доводи на страните

77 Жалбоподателката упреква конкурсната комисия, че не е взела предвид всички обстоятелства, които са можели да определят нейното решение, сред които са не само интересът на службата, но и нейният личен интерес, и твърди, че обжалваното решение е довело до изключване от конкурса на кандидат, който във всяко отношение отговаря на интереса на службата.

78 Комисията иска отхвърляне на това основание като явно неоснователно.

– Съображения на Съда на публичната служба

79 На първо място, Съдът на публичната служба отбелязва, че точка 2.1.3.1 от наръчника за кандидатите, който е неразделна част от обявлението за конкурса и който впрочем жалбоподателката е приложила към своята съдебна жалба, ясно предвижда, че информацията, изисквана при регистрация за конкурс на общо основание, се отнася, наред с останалото, до „професионален опит (ако се изисква такъв): име и адрес на работодателя, естество на изпълняваните задачи, дата на начало и край на изпълняваните задачи“. В случая в обявлението за конкурс действително се изисква посочване на професионалния опит.

80 На второ място, следва да се посочи, че съгласно припомнената в точки 67—69 от настоящото решение съдебна практика конкурсната комисия няма никакво задължение да приканва кандидатите да представят допълнителни документи или самата тя да извършва проучвания, за да установи дали заинтересуваното лице отговаря на всички условия от обявлението за конкурс.

81 На трето място, от разпоредбите на член 2, втора алинея от приложение III към Правилника следва, че те предоставят само възможност на конкурсната комисия да иска от кандидатите представянето на допълнителни документи и информация, когато същата има съмнения относно значението на даден представен документ. В тази връзка не би могло да се превърне в задължение онова, което законодателят е замислил като обикновена възможност за конкурсната комисия (Решение по дело Carrasco Benítez/Комисия, посочено по-горе, точка 78).

82 На четвърто място, съгласно част V, точка 1 и част VII, точка 2 от обявлението за конкурс предаването на пълното досие с документи за кандидатстване и проверката на приложените удостоверителни документи представлява втори етап в протичането на конкурса, до който се

допускат само кандидатите, които са получили едни от най-добрите оценки и изисквания минимум на тестовете за достъп и които според заявеното от тях при електронната регистрация отговарят на общите и на специалните условия по част III от обявлението за конкурса.

83 На пето и последно място, дори и да предположи, че бъде доказано простото твърдение на жалбоподателката, неподкрепено с никакви доказателства, съгласно което във всяко отношение нейната кандидатура е отговаряла на интереса на службата поради дипломата ѝ и професионалния ѝ опит, конкурсната комисия не може да бъде упрекната, че е нарушила принципа на добрата администрация, като е взела решение въз основа на факта, че жалбоподателката не е представила в своите документи за кандидатстване достатъчно данни, позволяващи на комисията да установи, че тя отговаря на специалните условия за допускане. Също така задължението за полагане на грижа изобщо не изисква от конкурсна комисия да допусне до конкурса всички кандидати, които по тяхното собствено мнение изпълняват изискванията за заемане на длъжностите.

84 Следователно конкурсната комисия не е нарушила принципа на добрата администрация, нито задължението си за полагане на грижа, като е приела обжалваното решение, без преди това да поиска сведения в допълнение на направените във формуляра за регистрация декларации от кандидат, който към този момент не е предоставил достатъчно обстоятелства, позволяващи ѝ да установи, че той изпълнява специалните условия за допускане до конкурса.

85 При това положение второто основание следва да се отхвърли като неоснователно.

По исканията за обезщетение

86 Съгласно постоянната съдебна практика в областта на публичната служба исканията за поправяне на вреда трябва да се отхвърлят, доколкото имат тясна връзка с исканията за отмяна, които от своя страна са били отхвърлени като неоснователни (Решение на Съда на публичната служба от 23 ноември 2010 г. по дело Wenig/Комисия, F-75/09, точка 71).

87 В случая трябва да се отбележи, че исканията за обезщетение имат тясна връзка с исканията за отмяна, които бяха отхвърлени като неоснователни. Доколкото при разглеждането на исканията за отмяна не беше открита никаква незаконосъобразност, която да може да ангажира отговорността на институцията, следва да се отхвърлят исканията за обезщетение по отношение както на имуществените, така и на неимуществените вреди.

88 От гореизложеното следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена изцяло.

По съдебните разноски

89 По силата на член 87, параграф 1 от Процедурния правилник, без да се засяга действието на другите разпоредби на дял втори, глава осма от посочения правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно параграф 2 от същия член Съдът на публичната служба може да реши, когато справедливостта изисква това, дадена страна, макар и загубила делото, да бъде осъдена да заплати само частично съдебните разноски и дори да не бъде осъдена за тях.

90 От изложените по-горе мотиви следва, че жалбоподателката е загубила делото. Освен това Комисията изрично е поискала жалбоподателката да бъде осъдена да заплати съдебните разноски. Тъй като обстоятелствата в конкретния случай не обосновават прилагането на

разпоредбите на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник, жалбоподателката следва да понесе направените от нея съдебни разноски и да бъде осъдена да заплати съдебните разноски на Комисията.

По изложените съображения

СЪДЪТ НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА (трети състав),

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Г-жа Cristina понася направените от нея съдебни разноски и се осъжда да заплати съдебните разноски на Европейската комисия.

Van Raepenbusch Barents Bradley

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 20 юни 2012 година.

Секретар
W. Hakenberg

Председател
S. Van Raepenbusch